

Лаврук В.В.

доктор економічних наук, доцент,
професор кафедри фінансів, банківської справи,
страхування та електронних платіжних систем,
Подільський державний аграрно-технічний університет

Покотильська Н.В.

кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та адміністрування,
Подільський державний аграрно-технічний університет

Lavruk Vitalii, Pokotytska Nataliia

State Agrarian and Engineering University in Podillya

СТРАТЕГІЯ ДЕРЖАВНОЇ ФІНАНСОВОЇ ПІДТРИМКИ ТВАРИННИЦТВА

У статті досліджено проблемні питання ефективності наявних обсягів та обґрунтованості наявних джерел фінансової підтримки галузі тваринництва. Систематизовано нормативно-законодавчу базу та наявні програми, які покликані сприяти розвитку аграрного сектору економіки загалом і тваринництва зокрема в перспективі. Проаналізовано структуру державної фінансової підтримки, запропоновано концептуальну модель її стратегії для тваринницьких підприємств. Розглянуто динамічний стан надання коштів державної підтримки середнім та великим сільськогосподарським підприємствам. Виявлено недоліки наявного порядку державної підтримки подальшого розвитку й технічного оновлення тваринництва. Встановлено напрями посилення фінансового забезпечення виробництва тваринницької продукції за виділення додаткових коштів у державному бюджеті.

Ключові слова: фінансова підтримка, тваринництво, розвиток, модернізація, субсидії, дотації, фінансування.

Постановка проблеми. Сталий розвиток тваринництва пов'язаний насамперед із потребою докорінної перебудови потужного й водночас надвитратного, неефективного виробництва як результату тривалої структурної кризи. Така перебудова повинна мати не вибірково, а максимально поширений інноваційно-модернізаційний характер. За цих умов державна фінансова підтримка виробничого процесу є важливим інструментом забезпечення реалізації стійких темпів розвитку галузі, зростання ефективності виробництва тваринницької продукції, її якості та асортименту, як наслідок, забезпечення продовольчої безпеки країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Істотний внесок у дослідження значення та ролі бюджетної підтримки в економічному розвитку тваринницької галузі, обґрунтування специфіки бюджетного фінансування виробництва тваринницької продукції здійснили О. Гудзинський, І. Бланк, М. Дем'яненко, О. Крисальний, М. Кропивка, П. Макаренко, М. Малік, П. Саблук, В. Борисова, Т. Мельник, А. Гайдуцький, О. Гудзь, Г. Лайко, М. Кісіль, О. Олійник, Б. Пасхавер, Д. Полозенко, О. Скидан, А. Чупіс та інші вчені. Незважаючи на велику увагу, приділену розгляду проблематики фінансової підтримки агропромислового виробництва, досі існує низка невіршених завдань, які стримують

темпи зростання виробництва тваринницької продукції. В умовах недостатнього рівня капіталовкладень у тваринницьку галузь проблемними питаннями сьогодення залишаються формування дієвої системи фінансового забезпечення модернізаційних процесів, їх теоретичне обґрунтування, пошук оптимальної структури форм і джерел залучення фінансових ресурсів та їх оптимізація, системне спрямування бюджетних ресурсів на впровадження інновацій.

Формулювання цілей статті. Метою статті є критичний аналіз основних проблеми системи державної фінансової підтримки тваринництва, визначення її місця в системі державного регулювання відродження галузі та пропозиції щодо вдосконалення механізму державної фінансової підтримки ефективної реалізації програм розвитку.

Виклад основного матеріалу. Слід відзначити, що кожного року на забезпечення сталого розвитку, модернізацію та підтримку техніко-технологічного забезпечення тваринництва виділяється обмаль (з огляду на скорочення виконання плану надходжень коштів до спеціального фонду на технічне оновлення аграрного виробництва) бюджетних коштів, тому підприємства шукають грошові ресурси з інших джерел. У 2018 та 2019 роках із загального фонду Державного бюджету

Україні виділено 7,3 млрд. грн. коштів на розвиток тваринництва, особливо на часткову компенсацію вартості фермських машин та обладнання.

Безсумнівно, значне місце у фінансовій підтримці сільськогосподарських товаровиробників посідають дотації та субсидії, які здійснюють посильний вклад у підвищення ефективності виробництва тваринницької продукції та зміцнення фінансового стану тваринницьких підприємств. Не менше значення мають субсидії на будівництво виробничих приміщень на тваринницьких та птахівничих фермах, субсидування процентних ставок по інвестиційних кредитах тощо.

Зокрема, Державним бюджетом на 2017 рік передбачено пряму дотацію (4 млрд. грн.) на стимулювання виробництва молока, розвиток тваринництва й галузей рослинництва відповідно до державної програми «Фінансова підтримка заходів в агропромисловому комплексі». Якщо будуть ще додатково виділені кошти (2–2,3 млрд. грн.) за цією програмою, то вони будуть спрямовані на формування високопродуктивного стада великої рогатої худоби (500 млн. грн.), надання підтримки фінансування у банківській системі (300 млн. грн.), створення фонду гарантування кредитів (700 млн. грн.), підтримку вітчизняного сільськогосподарського машинобудування (500 млн. грн.) тощо. Вже у 2019 році на Мінагрополітики передбачені видатки в обсязі 12,3 млрд. грн., з них за програмами підтримки розвитку АПК здійснюватимуться 5,9 млрд. грн, зокрема державна підтримка галузі тваринництва складатиме 3,5 млрд. грн. (табл. 1).

На перший погляд, обсяги державної фінансової підтримки АПК (за рахунок дотацій, субсидій) дещо зростають, хоча на тваринництво спрямовуються менші фінансові ресурси. Водночас їхній позитивний вплив оцінити дуже важко, оскільки механізм непрозорої сплати коштів держбюджету більшою мірою перетворюється на засіб мізерної підтримки менш ефективних підприємств, де не практикуються різні форми й методи стимулювання зростання продуктивності праці та якості тваринницької продукції, зниження її собівартості й підвищення ефективності виробництва. У цьому разі застосування різних форм та методів фінансування господарської діяльності підприємств має залежати від застосування виваженої та ефективної цінової полі-

тики, удосконалення окремих положень кредитної та стимулюючої системи.

Слід зазначити, що рівень державної підтримки галузей сільського господарства у США складає 40% від загальної вартості виробленої сільськогосподарської продукції, у країнах ЄС – 35%, у Японії та Франції – 72%, а в Україні – лише 8,3%. У країнах ЄС державна підтримка сільського господарства надається аграрним товаровиробникам у вигляді дешевих кредитів та підтримання стійких цін [5, с. 19].

Відповідно до Закону України [10] державній підтримці сільськогосподарського виробництва вітчизняні вчені відводять особливо важливу роль [1; 7; 9]. У цьому контексті державна підтримка розвитку тваринництва покликана забезпечити кожному регіоні його стабільність, конкурентоспроможність та прибутковість, що дасть можливість у подальшому сприяти підвищенню рівня зайнятості сільського населення, задоволення його потреб у достатніх та якісних продуктах харчування, створення відповідних умов для відродження сільських територій.

Зазначимо, що сталий розвиток та економічна модернізація тваринництва практично неможливо здійснювати в регіонах без державної фінансової підтримки. Відсутність рівномірної та стабільної державної підтримки виробників тваринницької продукції, слабозрозвинений експортний потенціал галузі, непрогнозована й мінлива податкова та цінова політика значно знижують можливості розвитку та економічної модернізації тваринництва. Сформовані результати дали змогу розробити концептуальну модель стратегії державної фінансової підтримки тваринницьких підприємств (рис. 1).

Усі ці види державної фінансової підтримки тваринництва дають можливість забезпечити ефективне функціонування галузі, продовольчу безпеку й попит населення в калорійних продуктах харчування. В умовах дефіциту бюджетних фінансових ресурсів основними видами державної фінансової підтримки є пряма (дотації, пільгове оподаткування, фінансова підтримка, формування державних страхових товарних запасів і резервів), кредитна (здешевлені кредити, списання й реструктуризація боргів тваринницьких підприємств перед банками), соціальні програми та фінансування

Таблиця 1

Державна підтримка галузі тваринництва в Україні, млн. грн.

Показник	2018 рік	2019 рік	Відхилення 2019 року від 2018 року (+, -)
Часткова компенсація відсоткової ставки за банківськими кредитами	185	50	-135
Часткова компенсація вартості будівництва та реконструкції тваринницьких ферм і комплексів	2 100	1 800	-300
Спеціальна бюджетна дотація за утримання корів молочного, молочном'ясного та м'ясного напрямів продуктивності й молодняка ВРХ	1 215	1 400	+185
Часткове відшкодування вартості закуплених для подальшого відтворення племінних тварин	300	250	-50
Всього державної підтримки галузі тваринництва	3 800	3 500	-300

Джерело: складено авторами за джерелом [8]

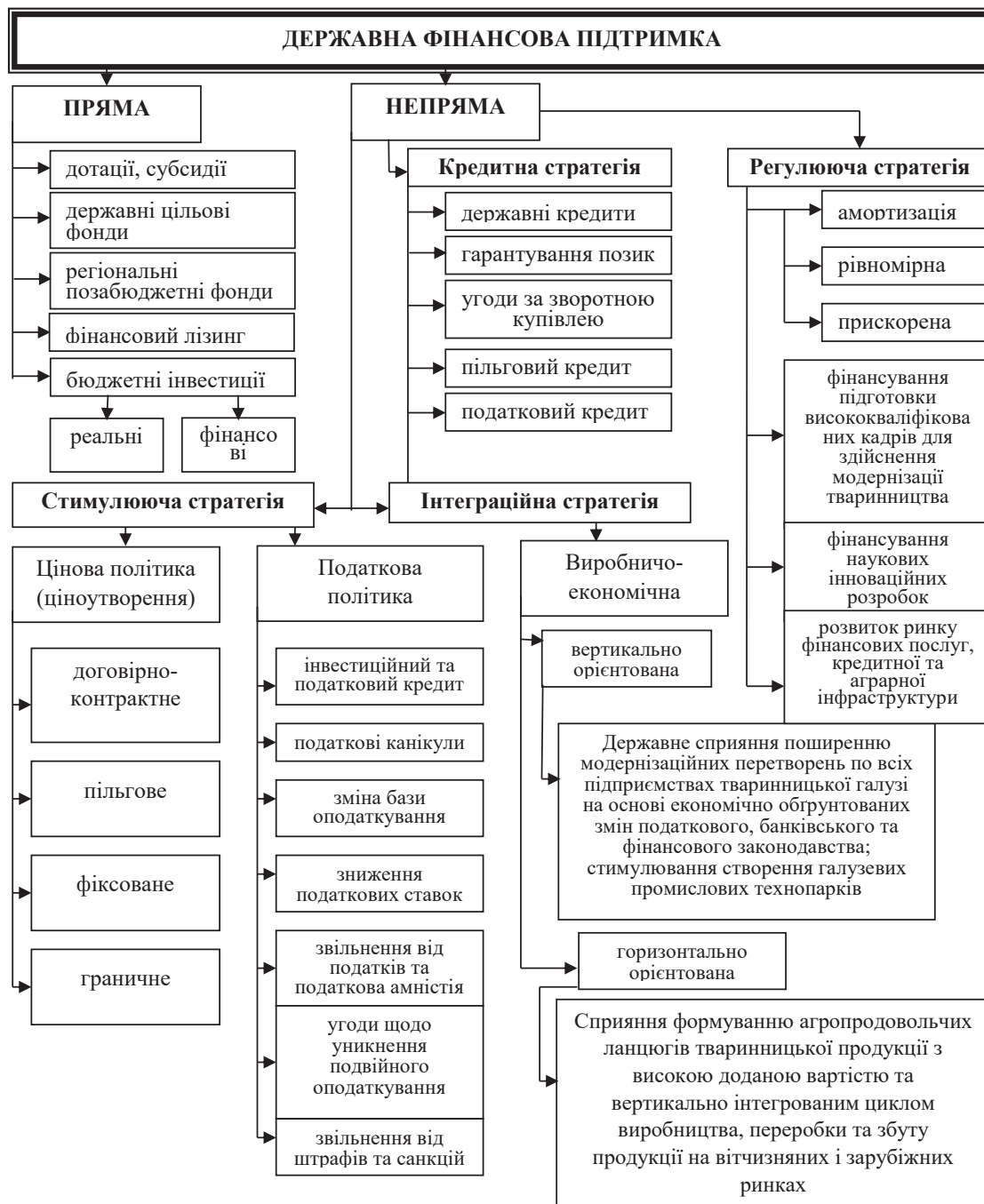

Рис. 1. Концептуальна модель побудови стратегії державної фінансової підтримки тваринницьких підприємств

Джерело: складено авторами

державних, регіональних і галузевих цільових програм розвитку досліджуваного об'єкта.

Значення цих видів фінансової підтримки у забезпеченні економічної модернізації, зміцненні та стабільності функціонування тваринництва практично важко оцінити. Однією з особливостей прямої державної підтримки, що є сукупністю інструментів державного регулювання, є пріоритетне фінансування інноваційно-інвестиційних проектів, які реалізуються у тваринництві, а також надання субсидій на розширення виробництва, компенсацію частини

витрат товаровиробників на придбання матеріально-технічних ресурсів, фермських машин, отримання кредитів. Водночас непряма бюджетна підтримка забезпечує можливість проведення закупівлі сільськогосподарської продукції та продовольства для державних потреб, розвитку аграрної науки, соціальної сфери та сільських територій, регулювання ринку продукції, захисту економічних інтересів тваринників за їхньої участі у зовнішньоекономічній діяльності. На виконання таких операцій держава дозволяє залишати частину прибутку (без його оподаткування),

даючи можливість економії фінансових ресурсів для здійснення різних видів діяльності.

Основним призначенням державної підтримки тваринництва є застосування різних методів впливу держави на забезпечення:

- відновлення та збереження стада високопродуктивних тварин і птиці;
- стійкого розвитку тваринницьких галузей та підвищення обсягів виробництва конкурентоспроможної тваринницької продукції;
- техніко-технологічного оновлення тваринництва й економічної модернізації його виробничих процесів;
- прибутковості основних галузей тваринництва;
- ефективного використання трудового потенціалу, розвитку соціальної та захисту екологічної сфер сільських територій.

Формування системи державної підтримки тваринництва проводиться задля відтворення, збереження й раціонального використання генетичного потенціалу сільськогосподарських тварин і птиці, здійснення економічної модернізації виробничих процесів на тваринницьких фермах і комплексах, підвищення ефективності та конкурентоспроможності продукції, отримання прибутку.

Незважаючи на те, що фінансова підтримка має ефективний стимулюючий вплив на функціонування тваринництва, його економічна модернізація відбувається вкрай повільно. Це переважно є наслідком нестійкого фінансового стану підприємств тваринницького спрямування виробничої діяльності, неправильного підходу до розподілу бюджетних коштів. Підвищити ефективність виробничої діяльності у тваринництві можна за оптимального забезпечення його виробничими та грошовими ресурсами, переоснащення сучасною фермською технікою, використання новітніх технологій виробництва продукції. За результатами вибіркового опитування керівників сільськогосподарських підприємств України рівень забезпечення сучасними фермськими машинами та устаткуванням коливається в межах 40–55% від установленої потреби, однак майже 80% потребують модернізації. Відчуваючи нестачу грошових коштів для сплати близько 70% вартості необхідної техніки, підприємства розраховують на отримання державної підтримки (часткової

компенсації вартості придбання нової техніки, проведення операцій з її лізингу, компенсації відсотків щодо кредитів) модернізації тваринництва.

Однак здебільшого малі й збиткові підприємства не в змозі відшкодувати витрати, які були передбачені пільговим механізмом здешевлення кредиту на трирічний період [2], тому, зрештою, результативність державної підтримки техніко-технологічного оновлення тваринництва залишається зовсім низькою. Не випадково вчені вважають, що досі наявний існуючий порядок державної підтримки технічного оновлення аграрного виробництва (зокрема, тваринництва) має низку недоліків (не спостерігається позитивна динаміка щодо зростання асигнувань, недостатньо обґрунтована структура програм і заходів фінансування, неефективний механізм контролю цільового використання коштів), тому потребує вдосконалення [6].

Отже, за виділення додаткових коштів у державному бюджеті необхідно посилити фінансове забезпечення:

- модернізації технологічних процесів відповідно до пріоритетних напрямів розвитку тваринництва;
- оптимальної структури генетичного потенціалу тварин;
- виробництва інноваційних видів тваринницької продукції;
- формування інфраструктури внутрішнього продовольчого ринку;
- заходів щодо вдосконалення фінансово-кредитного механізму обслуговування тваринників;
- нових форм організації виробництва й мотивації праці;
- налагодження системи страхування ризиків у тваринницькій діяльності.

Сучасне промислове тваринництво забезпечує можливість отримання прогнозованих позитивних економічних результатів, хоча потребує необхідної фінансової підтримки з боку держави. Розглянемо прогнозовані показники фінансування розвитку аграрного сектору економіки (табл. 2).

Можна побачити, що в перспективі загальний обсяг фінансування аграрного сектору зменшиться порівняно з 2016 роком майже на 20%. Переважно фінансова підтримка поступово буде переадресовуватися на місцеві бюджети та інші джерела, оскільки спостерігається

Таблиця 2

Обсяги й джерела фінансування аграрного сектору України, млн. грн.

Рік	Загальний обсяг фінансування	Зокрема, за джерелами			
		державний бюджет	частка до загального обсягу, %	місцеві бюджети	інші
2016	5 821,27	4 095,02	70,3	77,75	1 648,5
2017	6 759,2	4 874,01	72,1	139,52	1 745,67
2018	11 738,58	9 581,76	81,6	273,04	1 883,78
2019	12 872,67	10 320,62	80,2	545,68	2 006,37
2020 (прогноз)	9 887,96	6 780,22	68,6	852,64	2 255,1
Відсоток до 2016 року	169,9	165,6	–	11 разів	136,8

Джерело: складено авторами за даними джерела [8]

скорочення частки (до 68,6%) фінансування з державного бюджету щодо його загального обсягу. Бюджетні кошти спрямовуються на часткове відшкодування вартості закупленої племінної худоби, зокрема корів молочного, молочно-м'ясного й м'ясного напрямів, племінних свиней, вівець (переважно класу «еліта»); відсоткової ставки за залученими банківськими кредитами, покриття витрат на закупівлю молодняка сільськогосподарських тварин та обладнання для тваринництва; вартості реконструкції та будівництва тваринницьких ферм і комплексів. Не менше значення щодо цього мають програми, які є складовими «Стратегії розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року» [11], й сама програма «Державна цільова програма розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року», заходи якої забезпечують [3]:

- публічність та прозорість використання державних фінансів;
- фінансову підтримку (75,7% за рахунок коштів державного бюджету, 4% за рахунок місцевих бюджетів, 20,3% за рахунок інших джерел) сімейних фермерських господарств (щодо спрощення системи оподаткування на період до 5 років), малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції та створених ними сільськогосподарських кооперативів;
- створення пріоритетних умов проведення модернізації наявних потужностей тваринництва, доступу до системи державної підтримки, пільгового кредитування, міжнародних програм підтримки;
- часткове відшкодування вартості будівництва й реконструкції тваринницьких та птахівничих ферм, доїльних залів;
- оновлення матеріально-технічного забезпечення на основі пріоритетного фінансування інноваційно-інвестиційних проєктів;
- сприяння розвитку племінних (генетичних) ресурсів молочного та м'ясного скотарства, свинарства, вівчарства, козівництва та кролівництва;
- стимулювання зростання обсягів виробництва нових видів (індиків, страусів, нутрії) продукції тваринництва;
- надання державної підтримки пріоритетним галузям шляхом запровадження середньострокового бюджетного планування (не менше 1% від вартості обсягу виробництва валової продукції тваринництва);
- вдосконалення системи кредитного забезпечення;
- проведення комплексу науково-дослідних робіт задля економічної модернізації та створення новітніх

технологій, а також розроблення програм проведення селекційно-племінних робіт.

Водночас модернізаційні виробничо-технологічні аспекти функціонування тваринництва повинні передбачати зниження витрат на виробництво продукції та підвищення її якості. Окрім цього, економічна модернізація повинна сприяти зниженню собівартості виробленої продукції тваринництва, стабілізації цін на неї та підвищенню рівня рентабельності її виробництва. Усе це можна забезпечити за рахунок ефективно діючої фінансово-кредитної системи, що базується на функціональних можливостях грошово-кредитного, бюджетного й митного механізмів та її політики.

Висновки. Вважаємо, що надалі підвищення ефективності виробництва продукції тваринництва прямо залежить від ефективної державної фінансової підтримки, кредитної та податкової політики, удосконалення організації та технології виробництва продукції. Щодо цього, на нашу думку, важливими є заходи державної політики, серед яких слід назвати державне регулювання визначених пріоритетних питань, що відображаються у збільшенні обсягів фінансування процесу виробництва тваринницької продукції та забезпеченні повного контролю за розподілом виділених грошових коштів, визначенні оптимальної доплати тваринникам за якісну й органічну тваринницьку продукцію, встановленні єдиних цін відповідно до стандартів її якості, забезпеченні рівного доступу працівників тваринництва до участі в програмах державної фінансової підтримки тваринництва задля цільового й ефективного використання грошових коштів. У цьому контексті державі необхідно постійно здійснювати моніторинг доцільності впровадження та виконання бюджетних програм, формування довгострокових пріоритетів, які слугуватимуть основою їх подальшого розвитку, розроблення й реалізації програм пільгового кредитування виробників тваринницької продукції та спрямування фінансових ресурсів на виконання тих програм, які забезпечують інноваційний та ефективний розвиток тваринництва. Доцільно збільшувати дотації на реалізовану тваринницьку продукцію високої якості з огляду на можливості та умови її виробництва в кожному регіоні країни, продовжувати вжиття заходів щодо компенсації підприємствам частини витрат на придбання племінних тварин, селекційну роботу, а також надавати фіксовані субсидії тим господарствам, які відтворюють поголів'я рідкісних та високопродуктивних порід сільськогосподарських тварин і птиці.

Список літератури:

1. Бабко В. Державна підтримка сільськогосподарського виробництва як чинник забезпечення його конкурентоспроможності. *Інвестиції: практика та досвід*. 2010. № 7. С. 79–81.
2. Гудзь О., Сомих А. Державна програма фінансової підтримки підприємств АПК через механізм здешевлення кредитів. *Економіка АПК*. 2008. № 11. С. 54–63.
3. Концепція Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року. URL: <http://minagro.gov.ua/apk?nid=16822> (дата звернення: 4 жовтня 2019 року).
4. Лаврук В. Формування інноваційної політики аграрних підприємств. *Збірник наукових праць Уманського державного аграрного університету*. 2009. Вип. 71: Економіка. Ч. 2. С. 143–151.

5. Малий І. Про романтизацію приватної власності на землю і кризу аграрного сектора. *Економічна теорія*. 2008. № 3. С. 11–20.
6. Маренич Т., Луценко О. Державне регулювання технічного оновлення сільськогосподарських підприємств. *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства*. 2010. Вип. 104: Економічні науки. С. 155–160.
7. Мельник Т., Головачова О. Оцінка державної підтримки аграрного сектору України. *Маркетинг і менеджмент інновацій*. 2013. № 3. С. 169–184.
8. Державна служба статистики України : офіційний сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua> (дата звернення: 04 жовтня 2019 року).
9. Положенко Д. Прямі та непрямі форми державної підтримки сільськогосподарських підприємств. *Економіка АПК*. 2008. № 5. С. 40–44.
10. Про державну підтримку сільського господарства України : Закон України від 24 червня 2004 року № 1877-IV. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1877-15> (дата звернення: 04 жовтня 2019 року).
11. Стратегія розвитку аграрного сектору економіки на період до 2020 року : Розпорядження КМУ від 17 жовтня 2013 року № 806-р. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/806-2013-%D1%80> (дата звернення: 04 жовтня 2019 року).

References:

1. Babko V. (2010) Derzhavna pidtrymka sil'skohospodars'koho vyrobnytstva yak chynnyk zabezpechennya yoho konkurentospromozhnosti. [State support for agricultural production as a factor in ensuring its competitiveness]. *Investytsiyi: praktyka ta dosvid*, no. 7. pp. 79–81 (in Ukrainian).
2. Gudz O., Somyk A. (2008) Derzhavna prohrama finansovoyi pidtrymky pidpryyemstv APK cherez mekhanizm zdeshevlennya kredytiv [State program of financial support for agricultural enterprises through the mechanism of cheaper loans]. *Ekonomika APK*, no. 11. pp. 54–63 (in Ukrainian).
3. Kontseptsiya Derzhavnoyi tsil'ovoyi prohramy rozvytku ahrarnoho sektoru ekonomiky na period do 2020 roku [The Concept of the State Target Program for the Development of the Agricultural Sector for the Economy until 2020]. Available at: <http://minagro.gov.ua/apk?nid=16822> (accessed: 4 October 2019).
4. Lavruk V. (2009) Formuvannya innovatsiyanoi polityky ahrarnykh pidpryyemstv [Formation of innovation policy of agricultural enterprises]. *Zbirnyk naukovykh prats' Umans'koho derzhavnoho ahrarnoho universytetu. Ekonomika*. Vol. 71. P. 2. P. 143–151 (in Ukrainian).
5. Malyy I. (2008) Pro romantyzatsiyu pryvatnoyi vlasnosti na zemlyu i kryzu ahrarnoho sektora [On the romanticization of private land ownership and the crisis of the agricultural sector]. *Ekonomichna teoriya*, no. 3. pp. 11–20 (in Ukrainian).
6. Marenych T., Lutsenko O. (2010) Derzhavne rehulyuvannya tekhnichnoho onovlennya sil's'kohospodars'kykh pidpryyemstv [State regulation of technical updating of agricultural enterprises]. *Visnyk Kharkivs'koho natsional'noho tekhnichnoho universytetu sil's'koho hospodarstva. Ekonomichni nauky*, no. 104, p. 155–160 (in Ukrainian).
7. Mel'nyk T., Holovachova O. (2013) Otsinka derzhavnoyi pidtrymky ahrarnoho sektoru Ukrayiny [Estimation of state support of agrarian sector of Ukraine]. *Marketynh i menedzhment innovatsiy*, no. 3. pp. 169–184 (in Ukrainian).
8. The official site of State Statistics Service of Ukraine (2019). Available at: <http://www.ukrstat.gov.ua> (accessed: 4 October 2019).
9. Polozhenko D. (2008) Pryami ta nepryami formy derzhavnoyi pidtrymky sil's'kohospodars'kykh pidpryyemstv [Direct and indirect forms of state support for agricultural enterprises]. *Ekonomika APK*, no. 5, pp. 40–44.
10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2004). Zakon Ukrayiny [The Law of Ukraine]. Pro derzhavnu pidtrymku sil's'koho hospodarstva Ukrayiny [On State Support to Agriculture in Ukraine]. Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1801-19> (accessed: 4 October 2019).
11. Cabinet of Ministers of Ukraine (2013) Rozporyadzhennya KМУ [Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine]. Stratehiya rozvytku ahrarnoho sektoru ekonomiky na period do 2020 roku [On approval of the Strategy of development of the agricultural sector for the period 2020]. Available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/806-2013-p> (accessed: 4 October 2016).

СТРАТЕГИЯ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ФИНАНСОВОЙ ПОДДЕРЖКИ ЖИВОТНОВОДСТВА

В статье исследованы проблемные вопросы эффективности имеющихся объемов и обоснованности существующих источников финансовой поддержки отрасли животноводства. Систематизированы нормативно-законодательная база и существующие программы, которые призваны способствовать развитию аграрного сектора экономики в целом и животноводства в частности в перспективе. Проанализирована структура государственной финансовой поддержки, предложена концептуальная модель ее стратегии для животноводческих предприятий. Рассмотрено динамическое состояние предоставления средств государственной поддержки средним и крупным сельскохозяйственным предприятиям. Выявлены недостатки существующего порядка государственной поддержки дальнейшего развития и технического обновления животноводства. Установлены направления усиления финансового обеспечения производства животноводческой продукции при выделении дополнительных средств в государственном бюджете.

Ключевые слова: финансовая поддержка, животноводство, развитие, модернизация, субсидии, дотации, финансирование.

STATE FINANCIAL SUPPORT STRATEGY FOR ANIMAL HUSBANDRY

The problems of efficiency of available volumes and validity of existing sources of financial support to the livestock industry are investigated. It is noted that every year insufficient budget funds are allocated for the sustainable development, modernization and support of the technical and technological support of animal husbandry due to the shortfall in the implementation of the plan for the technical updating of agricultural production, which is why enterprises seek financial resources from various sources. The legal framework and the existing programs are designed to promote the development of the agricultural sector in general and animal husbandry in particular in the future. The structure of the state financial support is analyzed and a conceptual model of its strategy for livestock enterprises is proposed. The proposed mechanism of state financial support for animal husbandry makes it possible to ensure the efficient functioning of the industry, food security and public demand in calorie foods. The dynamic state of providing state support funds to medium and large agricultural enterprises is considered. It is proved that the main directions of state support of animal husbandry are the application of various methods of financial support of the state to ensure the recovery and preservation of herds of highly productive animals and poultry, technical and technological upgrading of animal husbandry and economic modernization of its production processes, sustainable development of livestock industries and increase the production of competitive products of animals. Weaknesses of the existing order of state support for the further development and technical updating of livestock have been identified. The results of the study showed that to increase the efficiency of production activity in animal husbandry is possible with optimal provision of its production and monetary resources, re-equipment with modern farm equipment, use of the latest production technologies. The directions of strengthening financial support for the production of livestock products while allocating additional funds in the state budget were established.

Key words: financial support, animal husbandry, development, modernization, subsidies, subsidies, financing.